

periorum non necessarium videbitur, deponi oportet; uti etiam, quod aliunde in bonum illius Dioecesis pro presenti Instituto quocumque modo adveniet: Hujus Capse clavem, unam Praefes Dioeceseanus, alteram ejus Oeconomus, tertiam Superior particularis illius Domus, in qua capsa est, habebit.

De Oeconomio Dioeceseano.

CLVII.

Ut administratio rerum temporalium, quam quilibet Superior districtus Decanalium cum suo Oeconomio habet, suum finem debite obtineat: In quavis Dioecesi Oeconomus erit, qui rerum temporalium Instituto in eadem Dioecesi curam habeat, Praefidi cohabitabit, eidemque in munere suo sit subiectus, & cum eodem sub visitatione oeconomicas ex informatione mutua cognoscat: An omnia secundum Instituto hujus disciplinam instituantur, & secundum necessitatem cum debita utilitate in victu, & amictu, aliisque rebus impendantur. Ratiocinia etiam tam in Aedibus Superioris Decanalium, quam in aliis quibuscumque locis una cum cujusque districtus Decanalium Oeconomio recipiet, observanda praescribet, & emendanda corriget.

De Praefidis Archidioeceseani directione.

CLVIII.

Officium Praefidis Archidioeceseani pro tota quadam Archidioecesi, in qua plures Dioeceses uni Archiepiscopo subsumunt, ordinatur. Quod si Dioecesis quaedam valde ampla cum aliis quoad Domum Emeritorum connexionem non haberet, vel ex quocumque alio capite, directio hujus Dioecesis a quodam Praefide Archidioeceseano fieri non posset, eo casu totum, quod a Praefide Archidioeceseano praestandum foret, fieri debebit per Praefidem dictae Dioecesis.

CLIX.

Praefidi igitur Archidioeceseano in suo districtu Praefidis Dioeceseani, & alii Clerici hujus Instituto, quoad oeconomicam directionem statuta disciplina, & observantiam Constitutionum subiecti erunt, tam quoad spiritualia, quam temporalia in omni humilitate, & reverentia, promptaque obediendi voluntate, ejusque iusta labeuti animo exequentur. Ipse vero Praefes suis in omni virtutum genere praeleceat, omniaque in pondere prudentiae, in mensura consilii, & modo dexteritatis, ac discretionis aggrediatur, ut ea ratione omnes ad sui amorem trahere, & sine ullo Superioris, ac publicae potestatis praedicio, & offensione hoc Institutum optime in Domino gubernare valeat.

CLX.

Praefidus Praefes debita obedientia, timore, ac reverentia Reverendissimis DD. Ordinariis humillime subjacebit, negocia externa, Ecclesias, & quae in aliis quibuscumque Jurisdictioni ordinariae subiciantur, ne quidem in minimo attingere praesumat, atque ut de subjectione ejusdem omni tempore sufficienter constet, Reverendissimo Domino Archiepiscopo suo per juramentum se obligabit, ea formula quae habetur supra num. 142. de Praefide Dioeceseano, solis personalibus mutatis, quod idem etiam intelligitur de juramento, quo se huic Clericali Insti-

tuto obligare tenetur, juxta formulam n. 143. **CLXI.**

Ad eundem spectabit susceptio tam juvenutis in Seminariis huic Instituto propriis, vel saltem notitia personarum suscipiendarum in Seminariis Episcopalis, directioni hujus Instituto commissis, priusquam tales Juvenes Reverendissimis DD. Ordinariis pro actuali susceptione commendentur, suscipiet quoque, qui jam Sacerdotes, aut finitis studiis ad hoc Clericale Institutum suscipi voluerint, & universim totius sui districtus directio in spiritualibus quoad disciplinam hujus Instituto a dicto Superiore fiet, ad quem propterea graviora serenda erunt,

CLXII.

Eidem Praefidi a Consiliis in eadem domo cum ipso, & in vicinia habitantes erunt quidam viri prudentes, & docti, quorum opera, consilio, & matura circumspectione in officio suo adjuvetur; praedicti viri ad beneplacitum Rmi D. Archiepiscopi eidem simul a consiliis esse, & simul pro ratione circumstantiarum alia beneficia curata, vel non curata in eodem loco consequi, vel habere poterunt. De habitatione ejusdem Praefidis in Domo Emeritorum habetur *part. 3. num. 17.*

CLXIII.

Officium hujus Praefidis erit, potiore tempore cum suo Oeconomio districtum suum visitare, & ubique ea, quae praesens Institutum concernunt, sive spiritualia, sive temporalia negocia sint, paterne ex omni parte instituire, itaut ex hac ipsius visitatione Superiores, & inferiores ejusdem directioni subiecti dirigantur. Ad eundem spectabit per Oeconomum suum ordinare, quomodo per media Communitatis in singulis necessitatibus succurri possit, ac debeat, & universim commune bonum hujus Instituto in fines suos secundum Deum diriget, cum Praefide Dioeceseano conferet dando principia in praxi observanda, ordinando qualiter Sacerdotes recentior ordinati, vel alii, qui beneficium stabile nec dum obtinent, applicari debeant, ut ipse Praefes Dioeceseanus postea eosdem Reverendiss. D. Ordinario commendet, & promotionem in singulis casibus humilibus precibus impetret.

CLXIV.

In visitatione sua idem Praefes perpetuo hoc observabit, ut ante omnia ingrediens Dioeceseum illius districtus Archiepiscopalis, Reverendissimum Dominum Ordinarium illius loci adeat, & cum omnimoda submissione facultatem, ac benedictionem Clericos hujus Instituto in eadem Dioecesi habitantes, in iis, quae ad oeconomicam hujus Instituto directionem spectant, visitandi humillimis precibus petat, ejusque imperio in omnibus obediat, & tunc demum visitationem suam in Domino salubriter perficiat, eaque finita debitam relationem desuper Reverendissimo Domino Ordinario faciat. Quod idem respectu Rmi Domini Archiepiscopi sui observabit, humillime veram, & sinceram relationem de omnium hujus Instituto Clericorum vita faciendo, ac mandatis Superioris potestatis in omnibus obtemperando.

CLXV.

Domus Superiorum sui districtus diligenter visitabit, atque ex mutua relatione prudenter explorabit, in quo statu singula loca Instituto versantur, in visitatione sua Oeconomus pro rei

exi-

exigentia mutabit, aut prout visum fuerit confirmabit; Praefidi quoque supremo hujus Instituto sinceram de statu, in quo Clerici hujus Instituto in suo districtu pro tempore fuerint, relationem in scripto, vel si fieri possit, in persona propria faciet simulque etiam generalem notitiam eidem de statu temporalium rerum hujus Instituto exhibebit, cui etiam sine ullo jurisdictionis publicae praedicio in omnibus obediet, & in rebus majoris momenti ad illius consilia, & voluntatem recurret, in quacumque parte mundi existat.

CLXVI.

Praeterea specialem curam Domuum Juventutis instituenda, & emeritorum gerens, singulis annis bis visitabit, diligenterque eorum Constitutionem domesticam, tam in spiritualibus, quam temporalibus inspicens cuncta semper ad Instituto conformem statum reducere, & conservare studebit. Distis Domibus Superiores, magistrisque alios, tam studiorum, quam virtutum praeficiet, & suo tempore pro utilitate, & necessitate mutabit. In Seminariis vero Ordinariorum, & aliorum Patronorum praedictos Superiores Reverendissimis DD. Ordinariis commendabit, & nominabit, ut ab ipsis acceptentur.

CLXVII.

Mediorum praeterea temporalium distarum Domorum dispensatio, ac cura penes ipsum stabit, quae omnia, & singula mediante Oeconomio sibi adjuncto ad illarum emolumenta impendantur. Porro singula Seminaria, quae a Sacerdotibus hujus Instituto diriguntur, particulares capsa habeant super quorum bonis specialia quoque fiant ratiocinia. Idem observandum circa domus Emeritorum, Porro tam Seminariorum, quam Domuum Emeritorum ratiocinia, statutis temporibus a Superioribus diligenter revideantur: Si qui defectus inveniatur, corrigantur.

CLXVIII.

Cum praefecto, & consensu superioris potestatis singulis triennis Conventus pro districtu Archidioeceseano in Civitate Archiepiscopali, vel in Domo Emeritorum instituetur, ad quem omnes Praefides Dioeceseani, in quadam Archidioecesi correspondentes cum consensu Reverendissimorum Dominorum Ordinariorum comparebunt una cum Oeconomicis suis, cui Praefes illius districtus Archidioeceseani praerit, ibique primo omnia, quae ex relatione Conventuum praecedentium Dioeceseanorum, & Decanalium aut ex alio capite prolata, disciplinam, & bonum hujus Instituto concernant, auditis prius consiliis, ac considerationibus singulorum a dicto Superiore faciendi, vel omitterenda, decernantur.

CLXIX.

In his Conventibus non attingentur, quae Jurisdictionem cujuscumque Ordinarii concernunt. Omnia denique, quae in Conventibus ordinata fuerint, Protocollo diligenter, & ordinate inferantur, ut posteris, & Reverendiss. DD. Ordinariis, semper de omnibus ratio reddi valeat, fiet id per certas personas, quae tam haec, quam alia posteris pro notitia necessaria adnotabunt; post Conventum autem Archidioeceseanum celebratum Praefes Reverendissimo D. Ordinario suo desuper debitam relationem faciet.

CLXX.

Post novem annos in Conventu illius districtus, officium suum ad manus Praefidis supremi

resignando mutabitur, & duo deputati, vel ipsi met Visitatores Praefidis supremi constituentur, qui vota Praefidum Dioeceseanorum, & aliorum, suscipientes, Praefidi supremo transcribent, a quo ex notitia talentorum, quam ex factis sibi de singulis relationibus habere debet, ad votorum rationem simul attendendo, ex viris sibi propositis praestantiorum pro Praefide illius Archidioeceseani districtus denominabit, qui postmodum Reverendissimo Domino Archiepiscopo suo, per Juramentum supra dicto modo, uti & Instituto se obstringet. Quod si vero dictus Praefes Archiepiscopo non placeat, tunc supremus Praefes sine nova Congregatione aliam personam eidem nominabit.

CLXXI.

In illis locis, ubi plures Dioeceses unius Archiepiscopatus inter se connexionem habent, & ad communem utilitatem domus Emeritorum constituenda est Capsa Archidioeceseana, ad quam tam Clericorum hujus Instituto non necessaria, ex capsis Dioeceseanis, quam media aliunde advenientia deponi debent, ut pro utilitate, ac necessitate totius illius districtus Archidioeceseani expendantur, & applicentur. Clavem pro eadem habebit Praefes Archidioeceseanus, alteram ejus Oeconomus, tertiam Superior particularis illius Domus, in qua Capsa erit.

De Oeconomio Archidioeceseano.

CLXXII.

Officium hujus Oeconomii erit, Praefidi illius districtus in visitatione adesse, & curam rerum, temporalium hujus Instituto ubivis suscipere, in omni loco necessitates, & omnia alia incommoda, quae vel persona particulares, aut integre familiae patiuntur, charitative audire, & in Domino juxta directionem sui Praefidis, remedium adhibere, ac praesertim ratiocinia generalia super bonis communibus Instituto per illum districtum conficere. Hujus Oeconomii ordinationibus omnes alii Oeconomii inferiores acquiescent, itaut quidquid rationabiliter ordinaverit, observent. Ad hoc munus viri in omni genere praestantes requiruntur, qui & ipsi obediunt sint, & in rebus alicujus momenti aliorum prudenti consilio utantur, atque ubi rei gravitas requirere videbitur, ab ipsomet Praefide Archidioeceseano ordinationem petant, e cujus directione periclitissime in officio suo dependebunt.

De Praefidis Supremi directione.

CLXXIII.

Hujus Instituto caput sub nomine Praefidis supremi, vel Generalis constanter unum erit: Hic Praefes totum Institutum, tam in spiritualibus, quam temporalibus in quacumque mundi partem diffusum fuerit, aut diffundetur secundum Deum sine ullo Reverendissimorum Dominorum Ordinariorum praedicio, directione, solummodo privata, & Oeconomica secundum Constitutiones hujus Instituto a Sancta Sede Apostolica approbatas gubernabit.

CLXXIV.

Quidquid ergo bonum, vel conservationem praesentis Instituto concernens, tanti momenti fuerit, ut id Superiores eidem subordinati, juxta ea, quae in praecedentibus traduntur, neque

per

mis cibis, ac potus singulis dispensetur, prout consilio Medici bonum, & salutare omnibus visum fuerit. Qui animo, & corpore valentes ad refectorium accedere poterunt, una communi mensa fruantur. Defectuosi necessaria ad ususque cubiculum proprium porrigantur.

XXIII.

Tam Ministerium Culinæ, quam reliquæ Domus idoneis famulis (si fieri possit iis, qui ad dies vite in coelibatu cum hisce Clericis vivere desiderant) committatur, talis vero ordinatio domesticorum, tam pro culina, quam pro Ministerio Domus, & defectuosorum famulatio fieri debet, qualem prudens Superiorum iudicium necessarium iudicabit.

De Conversatione Sacerdotum, & eorum, qui habitant in Domo Emeritorum.

XXIV.

Sacerdotes emeriti ad solidam omnium virtutum perfectionem pro viribus conentur, utpote qui temporalibus curis, aliisque negociis liberati, majorem facultatem habent ad omnimodam vitam integritatem incumbendi. Quamobrem viam veræ perfectionis, ac Christianarum virtutum, quæ hominem nostrum tam interiorem, quam exteriorem perficiunt, studiosè omnes, & singuli teneant.

XXV.

Præcipue vero se perficiant in studio trium virtutum Theologicarum, in Christiana pietate erga Christum, Deiparam, & omnes Sanctos, in ardore animi ad Divina, in puritate intentionis, in studio solidarum virtutum, in Christiana humilitate, & simplicitate, in prudentia, in scientia practica, & discretiva boni, & mali in agendo, in spiritu Cælestium consolationum, & appositaram desolationum, ac tentationum, in principiis, & regulis discretionis, quibus informantur contra nequitas concupiscentiæ carnis.

XXVI.

Eum exercitiorum spiritualium cursum, qui in stationibus omnibus huic vitæ Clericali additis præscriptus est, omnes, & singuli, quantum per vires licet, diligenter observent: ut scilicet mane statuta hora surgant, preces matutinas cum examine conscientie simul persolvant, iisque finitis, saltem per mediam horam sacræ meditationi vacent.

XXVII.

Tempus reliquum post meditationem usque ad quadrantem ante prandium recitationi horarum Canonicarum, celebrationi Missæ, recitacione Cælestium contemplationi, Sac. Scripturæ, & spiritualium librorum lectioni, aliisque piæ occupationi secundum cuiusque talentum, & Superiorum directionem singuli utiliter impendant.

XXVIII.

Uno quadrante ante prandium litania omnium Sanctorum cum aliis consuetis juxta stationes persolvant, tempore prandii, uti & cœnæ, lectio Sacra habeatur, post refectionem per duas horas circiter tempus indifferens relinquatur, postea pro varietate personarum rursum seriæ, utique magis occupationes juxta eorundem Superiorum ordinationem resumentur. Hora tertia post meridiem recitentur vespere cum completorio, una hora ante cœnam, vel paulo

prius recitentur Matutinum cum Laudibus pro die sequenti, ultimo deinde quadrante ante cœnam fiat præparatio pro meditatione sequentis diei, una hora post cœnam recitentur Rosarium cui subjunguntur examen conscientie, eo modo, quo in stationibus præscribitur.

XXIX.

Circa Infirmos observetur, quod de charitate, & discretione iis exhibenda supra ordinatum est. Cui hic addendum, quod sicut tria sunt genera Infirmorum, ita tribus quoque modis sublevari debeant. Sunt enim infirmi primo, qui debilem complexionem, aut ab ipsa natura, aut ex accidente alio habentes, charitativa cura, & indulgentia discretionis indigent: Sunt secundo alii infirmi, qui multis passionibus laborantes a Superioribus, & aliis prudenter supportari debent: Tertio sunt, qui vere morbo aliquo decumbentes cura corporali charitativa opus habent. His omnibus charitativa compassione, & rationabili obsequio, secundum cuiusque præsentem necessitatem succurrendum esse charitas Christi requirit. Insuper omnis humanitas possibilis hujusmodi infirmis, & debilibus exhibenda est, ut qui flagellati sunt a Domino (quia corpore infirmi sunt) a nobis in charitate Christi sublevantur.

XXX.

Si qui Superiorum iudicio habiles fuerint applicentur ad Sacre Scripturæ interpretationem, ut sapidiorem genuini sensus nucleum inde eruentes, & breviter annotantes concionatoribus quasi officinam efficacium materiarum ad convertendos peccatores, & hæreticos ad manum porrigant. Inferioris intelligentiæ Sacerdotes in conficiendis munusculis Catechistarum, aliisque similibus pro cuiusque capacitate honeste occupentur.

XXXI.

Etsi Sacerdotes in ejusmodi Domo commorantes curam animarum ob senium, vel alias causas ordinarie non sint habituri, pro necessitate tamen locorum ad audiendas Confessiones in Ecclesia propria, vel in subsidium Parochiarum in vicinia habitantium pro exigentia temporum, exponantur ii, quos ab Ordinariis approbatos Superiores habiliores iudicaverint. Similiter occupabuntur in sermonibus familiaribus ad Populum, in instituendis piis Oratoriis per septimanam aliquoties, in informandis Sacerdotibus, & Clericis circa ritus, & ceremonias Ecclesiasticas, una cum exercitiis spiritualibus, in Missionibus ad Pagos, & Oppida, ubi juxta circumstantias locorum, id requiritur ad nutum Reverendissimorum Ordinariarum, & in aliis similibus piis exercitationibus. Circa alia observabunt Constitutiones, quæ pro Clericis in communi præscriptæ sunt.

De Sacerdotibus, aliisque post studia sua absolutis ad hoc Institutum suscipi desiderantibus in Domo Emeritorum ad tempus bene erudiendis.

XXXII.

In eadem Domo Emeritorum ad tempus aliquot erunt Sacerdotes illi, qui Instituto huic associari desiderant, donec scilicet in principiis spiritualibus, & aliis in hac Clericali vita observandis sufficienter instructi fuerint, norintque

XLI.

modum meditando, per examen conscientie se se recolligendi, & alia ad profectum in spiritu necessaria.

XXXIII.

Per ordinem quotidie certa determinata hora instruantur circa diurnum cursum precum, & aliarum exercitiorum spiritualium, videlicet quas preces, & qua intentione quotidie Clerici persolvere teneantur.

XXXIV.

In his sufficienter exercitati ad exercitium sacræ quotidianæ meditationis, tam speculative, quam practice addiscendum inducantur, ad eum fere modum, qui pro institutione Juventutis est præscriptus.

XXXV.

Præterea per ordinem de Constitutionibus circa temperantiam, cohabitacionem socialem Clericorum, communitatem bonorum, separationem mulierum, & denique circa alia hujus Instituti puncta informantur, quantum omnibus communiter scire fuerit necessarium.

XXXVI.

Denique eorum tam homo interior quam exterior, in exercitio virtutum, tam speculative, quam practice instituantur, quomodo videlicet virtutes Christianas exercere, & passiones mortificare, qua item discretionem exterius cum hominibus conversari debeant.

XXXVII.

Præcipue tamen exerceantur in humilitate, patientia, & propriæ voluntatis, bonorumque temporalium abnegatione. Ultimo mense fiat brevis prædictorum recapitulatio, qua finita, constantem voluntatem habentes ad exercitia spiritualia inducantur, & postmodum ad juramentum quatuor substantialium admittantur.

XXXVIII.

Toto probationis tempore cursum quotidianum cum Senioribus observabunt, & insuper singulis septimanis bis, die videlicet Jovis, & Sabbati consistebuntur, die vero Dominica, & præcipuis festis ad accipiendum robur animæ Sacra Synaxi reficiantur. Ut assuecant in reliqua vita sua ordinaria cibi, potusque dispensatione esse contenti, regulariter, nisi ægrotent, extra tempus prandii, & cœnæ abstinere.

Quomodo Delinquentes in Domo Emeritorum accommodandi, & tractandi sunt.

XXXIX.

In Superiori contignatione Domo Emeritorum pro Clericis, & Sacerdotibus graviter delinquentibus, aut incorrigibilibus separetur locus, & in aliquot cubacula interdistinguantur, ita tamen ne Emeritis Sacerdotibus molestia, & incommodum causetur, eorum fenestræ ferreis clavis bene muniantur: Januæ clausuram ad prohibendum exitum habeant, ad quem solus Superior claves sibi retinebit: medium Januæ ad deferendos cibos, aliaque necessaria sic accommodetur, ut possit occludi.

XL.

Ad honestatem Clericalem salvam conservandam, & veram charitatem ostendendam etiam discipuli in Domo Emeritorum mediocri victu sustententur, lecto quoque, & alio necessario vestitu, quantum poenitenti ad conservandam corporis munditiam concedi potest, non priventur.

Cursum quotidianorum exercitiorum spiritualium omnibus hujus Instituti Clericis communem quotidie pro se persolvant: reliquum tempus in consideratione, & seria detestatione peccatorum suorum, librorum lectione, & voluntaria ejusmodi exercitiorum susceptione, quantum ad expianda peccata, tum ad extirpanda vitia præcipue conducant, pie, utiliterque transigant. Cappella domestica sic approximata eorum habitacioni pateat, ut omnes quotidie per cancellos prospicientes audire sacrum valeant.

XLI.

Pater eorum spiritualis frequenter eos sermonibus exhortetur ad patientiam in subeunda statuta poenitentia, consoletur pusillanimes, puniat delinquentes, compescat insolentes, singulis octo diebus confiteantur, & communicent, quod præcipuis anni diebus festis similiter ipsis permittatur, dummodo digni ad hoc inveniantur.

XLII.

Nemo ad ipsorum colloquium ordinarie admittetur, nisi Pater spiritualis, & Superior, quosque admittere eidem Superiori in Domino visum fuerit. In morbis eorum cura habeatur, eademque charitas exhibeatur, quæ superius pro aliis Clericis infirmis fuit instituta, similiter tractentur mortui, si pie in Domino obierint.

XLIII.

Quod si quis solidis argumentis veram emendationem præstulerit, sufficienterque poenitentiam super peccata perpetrata egerit, Superior pro sua discretionem, cum præcitu, & consensu Reverendissimi Ordinarii, eum liberabit, & cum senioribus vitam degere permittet, si alio utiliter, & secure, & absque scandalo destinari non possit.

§.1. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur eosdem exponentes, quorum strenuos in vinea Dñi labores ad animarum salutem multum utilitatis allaturus esse in Dño speramus, ampliori favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Congregationis nonnullorum, ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, & aliquorum ex dilectis filiis Romanæ Curie Prælati ad supra scriptas Constitutiones examinandas a Nobis specialiter deputata, quæ rem mature discutit, consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus pariter, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & Facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplementis.

§.3. Decernentes easdem præsentis literas, ac Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus forti-

V v 2

Preces dictorum Clericorum.

Confirmatio relatarum Constitutionum.

Causale.

ri,

delibus vero, dum mature a scandalis Clericorum liberantur, & loco tædioforum senum, vel alias inhabilium Sacerdotum idoneos Animarum curatores nanciscuntur. Prodest denique universali Christi Domini Nostri Ecclesie, ad cuius propagationem ex ejusmodi Domibus, ubi supernumerarii nonnulli sustentari possunt, Sacerdotes aspirante Divina gratia ad miliones in terras hæreticorum, & Infidelium, non secus, ac ex Religiosorum coetibus viri probi, docti, ac zelosi, educi poterunt, quas eo promptius suscipiant, quo certius norunt, quod in senectute, vel alia superveniente inhabilitate post exantlatos in hujusmodi Missionibus labores rursus ad ejusmodi Domum recursum habere possint. Nec adeo magna erit in erigendis, & instruendis, fundandisque ejusmodi Domibus, difficultas, cum in quavis Archidiecepsi, vel saltem ampliore Dicepsi, non nisi una talis Domus sit necessaria, ad quam erigendam, & necessariis rebus instruendam, omnes huic Instituto adjecti Clerici facultatum suarum modo concurrent. Itaque bona Ecclesiastica congrue sustentationi suæ superflua, quæ alias in pios usus expendere deberent, in hunc determinatum pium, valdeque Clericali vitæ convenientem usum præ ceteris expendent, ac relinquunt, idque in ea Provincia ubi fuerunt acquisita. Sperari quoque potest fore, ut Deus aliorum quoque Patronorum animos subinde excitet ad hanc piam, totique Ecclesie Dei utilem intentionem in opus redigendum.

Quenam persona, & ob quem finem recipienda sunt ad Emeritorum Domos?

I.

Ut post exantlatos vitæ activæ labores Sacerdotes senio confecti sine molestia seorsim vitam quietam vivere; & cursum suum in sanctitate feliciter consummare valeant, in quavis Archidiecepsi, vel etiam ampliore quadam Dicepsi Domus aliqua omnibus, tam corporalibus, quam spiritualibus vitæ subsidiis probe instructa erigatur, & fundetur.

II.

Ad hanc Domum primo recipiantur Emeriti, sive Senes Sacerdotes qui in illa Archidiecepsi, vel Dicepsi post multas vitæ activæ impensas operas, reliquum vitæ tempus in majore tranquillitate, & vitæ contemplativæ exercitationibus transigere constanter desideraverint.

III.

Secundo si quos corpore, vel ad obeunda munia Ecclesiastica ob canonicum aliquod impedimentum ex quocumque casu contractum inhabiles reddi contigerit, recipiantur pariter in Domum Emeritorum, ubi ipsi in charitate omnia vitæ necessaria usque ad vitæ finem subministrantur.

IV.

Tertio si quis Sacerdotum vilescens sibi omnibus, quæ in mundo sunt, vehementiore Spiritus Sancti impulsu ad vitæ contemplativæ exercitationes quodammodo rapi videatur, Superiores probato illius spiritu cum consensu Reverendissimi Domini Ordinarii permittere illi poterunt, ut in Domo Emeritorum libere ejusmodi exercitiis vitæ contemplativæ totum se dedere possit.

V.

Quarto qui foris educati, & adulti hoc Clericale Institutum amplecti voluerint in eandem Domum recipiantur, donec eorum vocatione sufficienter explorata, juramentum quatuor punctorum substantialium ad manus Superiorum faciant.

VI.

Quinto supernumerarii Sacerdotes, recen-terque ordinati, & exules in hac Domo eo usque commorentur, donec pro iis vacans aliquod beneficium, vel alia occasio eos ad curam Animarum applicandi emerferit.

VII.

In hac Domo delinquentes poenitentiam statutam a Superioribus, vel (si delictum sit publicum, aut alias ejus qualitas postulare videatur) ab ipsismet Reverendissimis Dominis locorum Ordinariis dictatam, juxta eorumdem ordinationem agant, donec eorum vulnera spiritalia sanentur. Seorsim etiam in eadem Domo Sacerdotes incorrigibiles in custodia perpetua aserventur, donec in poenitentia vitam suam finiant, vel sinceram, ac constantem emendationem per alia signa præferant, ut sine proinquo relapsus periculo prudente Superiorum judicio inde dimitti posse videantur.

De Ordinatione, & dispositione Domorum Emeritorum.

VIII.

Ante omnia circumspiciant Superiores hujus Instituti, ut dictæ Domus Emeritorum in loco tuto, sano, & ab hominibus remoto erigantur, medicus etiam ibidem resideat, aut saltem in vicinia ad manum commode haberi possit. Ad formam Domorum instituendæ Juventutis in tres consignationes distinguantur, in quarum prima defectuosi, in secunda animo, corporeque valentes, & denique in tertia poenitentes, & incorrigibiles seorsim accommodentur.

IX.

In instructione Conclavium pro habitatione singulis deputandorum duo extrema diligenter vitanda sunt: prius est, ne quid necessarium in illis desit, posterius ne quid in iisdem sit superfluum. Quæ necessaria sunt munda sint, & pulchro ordine, suisque in locis disposita, idque quoad fieri potest uniformiter, videlicet mensa, aliquot sedilia, pluteus, atramentarium, & reliqua ad scribendum requisita, scabellum ad meditando, & alias devotiones flexis genibus exercendas, in cuius medio sit Imago Christi Crucifixi, cum alia quadam Beatissimæ Virginis Imagine, vasculum pro frigida, mantile, & vasculum pro aqua lustrali.

X.

Porro in unoquoque loco Oratorium domesticum constitui debet, in quo consueta preces ordinate persolvantur, in hoc Oratorio Altare aliquod Beatissimæ Virginis Mariæ cum Imagine Crucifixi, & aliis ornamentis fiat, quibus mens ad majorem devotionem per Dei gratiam excitari valeat. Subsellia quoque fiant, quibus humana fragilitas inflectendo, aut sedendo sufficienter sublevetur.

XI.

Refectorium mundum sit, & exornetur piis Imaginibus, inter quas præcipua ultima-

Cœ-

Quanam Superiores in Domibus Emeritorum esse debeant, & quodnam eorum sit officium.

XVII.

In Domo Emeritorum non solum Præses Archidiecepsanus (aut si in Dicepsi quadam, ejusmodi Domus sit Præses Dicepsanus) extra visitationem tanquam in proprio suo Domicilio habitabit, verum etiam plures viros prudentes ibidem secum habeat, quorum Consilio in directione sua, & in faciendis dispositionibus suis, saltem, quæ majoris momenti esse videbuntur, semper utatur.

XVIII.

Ad eundem Præsidentem spectabit circa personas senum, Infirmorum, inhabilium, & eorum, qui graviter deliquerunt, provide in Domino disponere. Quod si Præses Archidiecepsanus, vel Dicepsanus in officio Rmii Archiepiscopi, vel Rmii D. Episcopi sit in ejusdem Civitate Principali, vel ubi ejusmodi officium requisiverit, cum aliquot Jurisprudenteres residebit, & quidem in Domo Emeritorum, si quæ in eo loco sit, si vero ejusmodi Domus ibi non sit, extra illam tali loco, quoad fieri poterit, habitabit, ut prudentes quosdam viros seniores, qui hujus Instituti Constitutiones, & scopum callem secum habere, & per literas consulere possint.

XIX.

Superiores, qui immediatam directionem Domuum Emeritorum habent, erunt primo in quavis Domo Superior sub titulo Regentis, sive Directoris, qui non solum aetate, verum magis prudentia, discretionem, patientiam, humilitate, gravitate, & sollicitudine charitatis Jesu Christi maxime inter omnes eminere conspiciatur, qui legem amoris fraterni regalem exacte implere, & omnia omnibus fieri noverit.

XX.

Secundo ex Senioribus Domus unus Pater spiritualis constituatur, qui receniter ordinatos Sacerdotes exerceat, & curam eorum Sacerdotum gerat, qui a Præsidente suscepti sunt, ut in rebus Instituti ibidem informantur. Præterea ex senioribus præficiatur pro poenitentibus, qui verbo, & exemplo potens poenitentes, & incorrigibiles Sacerdotes pro tempore ibidem manentes omnibus modis ad meliorem frugem, & in viam salutis æternæ reducere ex professio studeat.

XXI.

Denique ex iisdem senibus quidam ad hoc idoneus pro excipiendis confessionibus deputetur, qui ordinate omnium, qui in tali Domo sunt, confessarius existat. Directori Domus adjungatur persona qualificata, quæ Economiam administret, ratiocinium super annuos redditus faciat, omniaque necessaria ad culinam, cellam, & pro universa Domo secundum voluntatem Directoris sollicita fidelitate dispenset.

XXII.

Singularem Superiores in hisce domibus Infirmorum curam gerant, & ut idem a domesticis fiat, sedulo curabunt, in hunc finem informantur, qualiter lafirmis in charitate, mansuetudine, & patientia inserviant, & Ministerium Marthe impleant. Nemo verbo, facto, aut vultu torvo illis, ut a manu Dei tactis, & afflictis alteram addat afflictionem. Defectuosis, & Infirmis

V v

mis

Cœna Domini existat, sit ibidem Cathedra pro lectione ad mensam, cubicula Infirmorum a communi Dormitorio separata juxta Oratorium domesticum constituantur, ex quibus infirmi sacrum, & Confratrum suorum consueta preces audire possint, in quem finem parietes per ferreos Cancellos prospectum aperiant.

XII.

Dormitoria denique ob multas rationabiles causas, & commoditates ubique locorum, quantum fieri potest, a Conclavibus singulorum in quibus de die habitant separata erunt. In quavis ejusmodi Domo sit horologium domesticum cum turricula, & campana supra Domum pro signis ad exercitia spiritualia dandis.

De fundatione Domorum Emeritorum, deque bonorum temporalium ad easdem pertinentium.

XIII.

Fundatio pro Domo Emeritorum in quavis Archidiecepsi, vel ampliore Dicepsi haberi poterit ex collatione bonorum juxta Const. 19. Sacerdotum uti, & ope, piisque legatis patronorum regulariter observari poterit, ut media pars prædictorum bonorum applicetur ad Domos Emeritorum, & altera media pars ad Domos Juventutis, ita tamen, ut aliis necessariis expensis faciendis pariter satisfiat.

XIV.

Cura bonorum temporalium in prædictis Domibus ad Economos spectabit, quorum unus in quavis Archidiecepsi, uti etiam Dicepsi penes Præsidentem residebit. Idem Economi in fundatione ejusmodi Domorum provide attendant, ut bona temporalia debita humana severitate conserventur, & ad usus necessarios expendantur.

XV.

Quoad legata, aliaque a Patronis oblata eorumdem mens observanda erit: unde ea, quæ præcise ad Domos Emeritorum dantur, ad easdem, & non aliter applicentur, quæ vero ad Domos Juventutis sub eadem conditione assignantur, pro iisdem applicentur, quæ vero indifferenter ad bonum Cleri huic Instituto assignantur, juxta prudentem Superiorum dispositionem applicanda erunt.

XVI.

Tam in fundatione Domorum instituendæ Juventutis ex mediis Communitatis, quam Emeritorum expresse dominium, & omnis dispositio huic Instituto illiusque Superioribus reservetur, ut quando quidem in beneficiis continuam successione (nisi forte ex speciali gratia Patronorum) non habeant, saltem in prædictis Domibus Institutum stabiliter subsistere possit, ut proinde merito Instituti hujus Clerici, & Sacerdotes in dispositione circa bona sua temporalia præcipuam harum Domuum debite fundandarum rationem habere debeant. Facta autem semel sufficiente prædictarum Domorum in aliqua Archidiecepsi, vel Dicepsi fundatione, ea quæ superesse contigerit in alios pios usus, & tam clericali huic Instituto, quam ipsimet Archidiecepsi, vel Dicepsi, in qua versantur, proficuos usus expendantur, ut & cura Animarum melius geratur, & ea, quæ Institutum hoc præscribit commodius in præxim redigantur, prout in Domino visum fuerit.

per se, neque per Congregationum, seu Conventuum consultationes ob causam gravitatem decidere prudenter non potuerint, illud a Præsede supremo decernatur, & hac ratione omnes hujus Instituti Superiores, & Inferiores in suo ordine, supremo Præsidi prædicto modo obediant.

CLXXV.

Ipsæ Præsides supremi Summo Pontifici, & S. Sedi Apostolicæ in omnibus, quæ ad præsens Institutum attinent specialiter obediant, ea prorsus ratione, qua Præsides particulares Reverendissimis suis DD. Ordinariis obedire tenentur: idem Præsides suo, & Instituti nomine per Juramentum Summo Pontifici, ac Sanctæ Sedi Apostolicæ post sui electionem, se obligabit, prout etiam fidelitatem suam erga hoc Institutum per speciale Juramentum prout sequitur, promittet.

Formula Juramenti pro Præsede Supremo.

CLXXVI.

Ego N. N. Instituti Clericorum Sæcularium in commune viventium Sacerdos, & ab eisdem Instituti Præsibus canonice electus Præsides Generalis tibi Sanctissimo Domino Nostro N. N., tuisque canonice intrantibus successoribus, ac Sanctæ Sedi Apostolicæ spondeo, & juro me sub obedientia Sanctitatis tuæ, & Successorum tuorum in vita Clericali juxta Constitutiones Clericorum Sæcularium in commune viventium ab eadem S. Sede Apostolicæ approbatas semper victurum, & moriturum; insuperque Clericos omnes hujus Instituti sic curæ meæ commissos, & committendos sub omnimoda Reverendissimorum Dominorum Ordinariorum jurisdictione, juxta easdem Constitutiones fideliter directurum, ac quantum in me est ad mandatum sanctitatis tuæ in quavis mundi partes missurum & cooperaturum, ut hæc vita Clericalis ex primario suo fine animarum curam per ordinarias functiones Parochiales cohabitando intendens constanter perseveret. Sub die N. Mensis N. Anno N. sic me Deus adjuvet, & hæc Sanctæ Dei Evangelia.

Formula Juramenti pro eodem Præsede, per quod se toti Instituto obligare tenetur.

CLXXVII.

Ego N. N. Instituti Clericorum Sæcularium in commune viventium Sacerdos, & ab eisdem Instituti Præsibus canonice electus Præsides Supremus, vobis nomine totius Instituti congregatis spondeo, & juro me in vita Clericali juxta Constitutiones Clericorum Sæcularium in commune viventium a Sancta Sede Apostolica approbatas semper victurum, & moriturum, insuperque Clericos omnes hujus Instituti sic curæ meæ commissos, & committendos sub omnimoda Reverendissimorum Dominorum Ordinariorum auctoritate, & jurisdictione juxta easdem Constitutiones fideliter directurum, & cooperaturum &c. ut supra.

CLXXVIII.

Ad Præsidem supremum spectabit vitam Præsidi in diversis Archidiecepsibus, & Diocesis, præsertim quoad directionem a Præsede Archidiecepsano non dependentibus, per suos Visitatores generales, aut per alium delegatum inspicere, & ex urgentibus causis, etiam extra

tempus ordinarium, eosdem superiores cum consensu Rmorum DD. Ordinariorum modo supra dicto mutare; de incorrigibilibus respectu rerum Instituti eidem Præsidi relatio mature fiet, ut si ita necesse visum fuerit, tales de mandato, & consensu Rmorum DD. Ordinariorum servata Ss. Canonum, & S. Tridentini Concilii dispositione, & attentata Clericorum hujus Instituti ex pacto mutuo proveniente erga superiores ejusdem Instituti in similibus casibus obligatione a beneficiis amoti in domo Emeritorum seorsim vivant, juxta ea, quæ habentur part. 3. de directione domuum Emeritorum.

CLXXIX.

Quod si in aliqua Diocesi, vel Religione de novo introductio hujus Instituti a Reverendissimo D. Ordinario desideretur, Præsides supremi ordinationem desuper faciet, & personas qualitates determinabit, quæ illuc mittantur, atque ubique locorum cum consensu Reverendissimorum DD. Ordinariorum præsens Institutum introducere adlaborabit. Quoniam vero nemo sibi ipsi sufficiens, præsertim in re tanti momenti, hinc dictus Præsides juxta se viros doctos, & prudentes ex omnibus orbis partibus habeat, qui eidem in rebus agendis adsint.

CLXXX.

Ex his duo Assistentes Præsides erunt, alter in spiritualibus, alter in temporalibus quoad Economicam directionem totius Instituti, & universam tam hi, quam alii prædicti apud eundem Præsidem habitabunt, ut ipse singulorum consilio, & opera in gubernatione totius Instituti, rationabiliter utatur. Duos etiam generales Visitatores constituet ex iisdem sibi cohabitantibus, qui singulis circiter decenniis omnes Domo, in quibus superiores hujus Instituti cum iis, qui ipsi a consiliis sunt, habitant, & maximæ Domo Juventutis, ac Emeritorum, eorumque superiores visitando diligenti circumspectione statum singulorum, quaque uniformitate ubique vivatur, intelligant; errata superioribus locorum corrigenda, & ad uniformitatem reducenda, commendabunt; graviora vero annotabunt Domum suo tempore reversi, Præsidi supremo sinceram relationem suæ visitationis tradent.

CLXXXI.

Ad quamcumque Diocesim prædicti Visitatores pervenerint, semper Rmorum DD. Ordinariis se sistant, ac humillimis precibus petant, quantum sibi liceat in domibus prædictis notitiam de statu rerum hujus Instituti accipere, priusquam etiam ex ejusdem territorio discedant se Reverendissimo D. Ordinario denuo sistant, & si quid notabile emendandum occurrerit, eidem humillime indicabunt, ut si ita placuerit, ipsemet ad ea, quæ hujus Instituti propria sunt, superiores, aliosque Clericos hujus Instituti urgeat, & adstringat.

CLXXXII.

Conventus Generalis, cui Præsides cujuscumque districtus Archidiecepsani, una cum suis Economicis, quantum possibile fuerit interesse debent, uti etiam alii Præsides ab Archidiecepsano independentes, ac præterea ii, qui Præsidi supremo a consiliis sunt, ordinarie singulis decem, vel etiam, postquam res Instituti bene ordinatæ fuerint, post plurimum, etiam viginti annorum spatium habeantur, prout necessitas rationabiliter sepius, vel rarius instituendum postulaverit.

Sen-

Sententia conclusiva, quæ in Domino omnibus, vel majori parti videbitur, penes supremum Præsidem stabit.

CLXXXIII.

Idem Conventus prædicto modo fiet ad mortem supremi Præsidis, vel si ex mandato, aut consensu Summi Pontificis, in casu gravis necessitatis Præsides ab officio deponendus foret. Ordinario autem Conventus in hoc casu præcipue ad Assistentem ejusdem Præsidis in spiritualibus pertinebit, donec in eodem Conventu alius Præsides debite electus fuerit, & si in Alma Urbe Conventus habeatur a Summo Pontifice confirmatus fuerit; ex quo tempore continuatio, & absolutio hujus Conventus ad ipsummet Præsidem spectabit.

CLXXXIV.

Ad sinceritatem omnium causarum, & necessitatum in Conventibus propositionem, relationemque obtinendam, præter Superiores ex districtibus singulis, saltem duo v.g. ex quovis districtu Decanali, duo Parochi ad Conventum Diocesenum; ex Diocesi duo Decanali districtuum Superiores ad Conventum alicujus districtus Archidiecepsani; ex districtu Archidiecepsano duo Præsides Diocesani ad Conventum generalem destinabuntur, qui prudentia, & pietate præstantes non solum actorum, verum etiam status, in quo singula loca subsistant, aut deficiant, uti, & conversationis ipsorum Superiorum testes, & arbitri erunt.

CLXXXV.

Cum bona Communitatis juxta superius dicta numero 22. ex una in aliam Diocesim per se transferri non possint: Ideo nulla Capta, totius hujus Instituti communis constitui poterit, unde Præsides Generalis non nisi particularem Capfam suæ familie in Domo sua habeat, casu tamen, quo per Patroni alicujus dispositionem toti Instituto, aliquid concederetur, si in eo ordine ad certam Diocesim, vel Archidiecepsim, Supremi Præsidis erit, cum suo Economico curam hujus habere, & operam dare, ut pro Emeritorum Domo, Seminario Instituti proprio, pro Missionibus ad loca hæreticorum, seu Infidelium destinandis, pro aliis communibus Instituti necessitatibus sublevandis, vel aliter ad satisfaciendum Benefactoris, aut Patroni intentioni, & voluntati utiliter applicetur.

De Oeconomio Supremi Præsidis.

CLXXXVI.

Ad Economicum Supremi Præsidis, qui rerum temporalium hujus Instituti generalem, & ultimam dispositionem habet, omnes causæ graviores circa prædictarum rerum ordinationes occurrentes, quæ ipsius Supremi Præsidis Judicio ac decisione discutiendæ, ac determinandæ videntur ex omnibus locis, sive particularibus Diocesis deferentur, cujus ultimæ dispositioni, quæ a Supremo Præsede semper derivabitur, omnes per obedientiam acquiescent; Generalem quoque calculum, & notitiam rerum temporalium totius Instituti habeat.

CLXXXVII.

Finaliter hujus Instituti directiva superioritas ab infimo ejusdem gradu, usque ad supremum Præsidem illi megestativæ superioritatis, quæ in foro Ecclesiastico est, non solum non præjudicatur, sed potius subservitur, ac famulatur, eidemque

subordinata semper obedit; Dum ex una parte totum hoc Clericale Institutum cum omnibus suis membris se primo Summo Pontifici Romano, deinde secundo Reverendissimis Dominis Ordinariis eadem, qua prius, imo etiam majore subjectione per obedientiam, & inviolatam erga Jurisdictionem ordinariam respectum in foro Ecclesiastico penitus submittit; ex altera parte tertio per paternam, & Economicam hujus Instituti directionem, Clerus Sæcularis suavi, & charitativa via (cum Constitutiones per se juxta Sacerdotum Const. 46. sub peccato non obligent), a corruptela vitiorum, & perniciosis defectibus Clericorum, præsertim curæ Animarum præpositorum, magnam partem liberari, & in libertatem Sanctæ conversationis in hoc Sæculo, cooperante Dñi gratia redigi poterit; & sic quarto Rmorum DD. Ordinariis tam a Superioribus, quam Inferioribus totius hujus Instituti membris debita obedientia, reverentia, & subiectio perfecte præstabitur.

P A R S T E R T I A.

Constitutiones pro directione Sacerdotum, aliorumque Clericorum senum, & alias ad officia, & beneficia Ecclesiastica ex quocumque defectu inhabilium in Domibus Emeritorum.

P R E N O T A T I O.

De fine, utilitate, & necessitate Domorum Emeritorum.

Finis, quem Clericale hoc Institutum in erectione ejusdem Domuum Emeritorum intendit, earumque multiplex utilitas, quæ ad diversos exinde redundat, uti & necessitas in eo est. Prodest namque in primis Reverendissimis Dominis Ordinariis, ut Clericos suos in praxi eorum, quæ ad curam Animarum spectant informandos curare, & facilius in Clericali vita, & honestate continere, senes quoque, & alios ad curam Animarum inhabiles (scilicet vita Ss. Canonum, & S. Tridentini Concilii dispositione, & attentata ex pacto mutuo inter Clericos hujus Instituti proveniente obligatione) mature ab eadem removere possint, ne dum nescitur ubi, aut unde necessaria illorum sustentatio procuranda sit, diu non sine magno suo incommodo, majoreque subditorum periculo in ea relinquantur, postquam per senium, vel alium defectum eidem, amplius convenienter præesse non possunt. Prodest deinde iisdem Reverendissimis Dominis Ordinariis, vel aliis, qui prædictis Clericis cum ad Sacros Ordines promoventur, titulum mensæ tribuerunt, dum occurrente casu, quo illo alias uti debuerunt, communibus Instituti bonis sustententur, ipsique hoc onere eosdem sustentandi subleventur: Prodest insuper tam Clericis huic Instituto addictis, quam Fidelibus, maxime quorum curæ præfecti sint: Clericis quidem, dum illis in senio uti, & in casu quo in grave peccatum vel scandalum ex humana fragilitate lapsi forent, commodissima ipsis in se redeundi, poenitentiam agendi, commissa peccata expiandi, & vitam serio emendandi occasio præbetur, ne diu cum suo dedecore, totius Cleri opprobrio, & magno tum Catholicorum, tum A Catholicorum scandalo in publico circumvagari permittantur. Fidelibus

ri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad praemissorum effectum huc vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transcriptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides, tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Pisc. die XVII. Apr. MDCLXXXIV., Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXLIV.

Erigitur Congregatio Benedictino-Bavarica sub titulo SS. Angelorum Custodum.

Constitutiones hujus Congreg. confirmantur Constit. ed. 1686., Feb. 6., P. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Circumspecta Romani Potificis, cui agri Domini cura divinitus credita est, providentia, in id praecipue sollicitis studiis incumbit, ut monasticam, regularemque disciplinam, sicuti collapsa est, modis congruis, restituere satagat; ubi vero Domino benediciente viget, Apostolicae benignitatis favoribus fovet, & excolat, quoad perfectae maturitatis frugem aspirante, superni favoris auxilio provecta Ecclesiam Dei uberioribus in dies bonorum operum laetificet incrementis. Ideo nos ad pastoralis dignitatis fastidium, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam evecti, in id ipsum peculiari studio, summaeque animi contentione incumbimus, eoque etiam tendentia virorum Religiosorum Altissimi obsequiis sub suavi monasticae vitae jugo mancipatorum vota, ac laudabilia orthodoxorum Principum avitae fidei, & Christianae religionis tuenda, & propaganda zelo, aliisque multiplicibus virtutum decoribus conspicuorum studia paterna charitate complectimur, & pro data nobis eccle-

litus potestate Monachorum, & aliorum Religiosorum virorum Congregationes interdum, instituimus, sicut personarum, locorum, rerum, & temporum qualitatibus mature considerationis trutina perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, ad Ecclesiae Catholicae decus, & praesidium, ad monasticae, regularisque disciplinae incrementum, & felicem progressum, spiritualeque Christianissimum aedificationem, & animarum salutem in Domino expedire arbitramur.

§.1. Cum itaque (sicut accepimus) dilecti filii Caesarius Abbas exempti Monasterii Sancti Emmerami Ratisbonensis, necnon Monasterii Reichenbachensis, in Palatinatu Superiori Administrator, Romanus Abbas Monasterii superioris Quercus vulgo Obernaltaich, necnon Monasterii Michafeldensis in eodem Palatinatu Superiori Administrator, Dionysius Abbas Monasterii Prufeningensis, ac Monasteriorum Endorfensis, & Weiffontensis itidem in Palatinatu Superiori Administrator, Gregorius Abbas Monasterii Cellae Beatae Mariae Virginis prope Ratibonam, Antonius Abbas Monasterii Malerstorffensis, Bernardus Abbas Monasterii Tergernseensis, Rupertus Abbas Monasterii SS. Martini, & Aniani in Ros ad Genum, Gregorius Abbas Monasterii in Scheurn, Engelbertus Abbas Monasterii in Atl, seu Aulenis, Benedictus Rudolph Abbas Monasterii in Weichenstephan prope Frisingam, Placidus Abbas Monasterii Benedictoburani, Maurus Ranbeck Abbas Monasterii Montis Sancti Andecko, Leonardus Weiss Abbas Monasterii Weßembrunensis, & Benedictus Abbas Monasterii Thierhauptensis Ordinis Sancti Benedicti, provide, prudenterque considerantes Monasteria a se invicem separata de praesenti reperiri; aliorum vero Monasteriorum dicti Ordinis Congregationes, & praesertim Helveticam, auctoritate Apostolica institutas, Monasticae disciplinae, piaque conversationis, & bonorum operum laude, ac pacifica, felicisque gubernii bono, necnon sacrarum, ejusque ancillantium bonarum literarum studiis eximie florere, unioni praefatorum suorum respective Monasteriorum in Congregationem ab hac Sancta Sede erigendam unanimi voto consenserint, & dilectus filius nobilis Juvenis Maximilianus Emmanuel utriusque Bavariae Dux, Sacri Romani Imperii Princeps Elector, & bon. mem. Ferdinandi Mariae, & Maximiliani suorum Genitoris, & Avi pariter dum vixerunt Bavariae Ducum, distique Imperii Principum Electorum, vestigiis inhaerentes, pro eo, quo flagrat, Domus Dei zelo, unionem Monasteriorum, & institutionem novae Congregationis hujusmodi fieri magnopere exoptet. Nos qui Monasticam, regularemque disciplinam, quantum Nobis ex alto conceditur confovere, atque promovere omni studio contendimus, piis Abbatum praedictorum desideriis Apostolicae charitate benedictes, ac praecleara, omnique laudum praconio digna memorati Maximiliani Emmanuelis Ducis, & Electoris, qui florens juvenis, & fervens pietate, tam egregie Christianae fortitudinis, atque prudentiae specimina in bello contra Turcas strenue gerendo dedit, novisque decoribus in dies, Domino benediciente, summa cum animi nostri laetitia magis, magisque inclarescit, erga res Ecclesiasticae studia plurimum in Domino commendantes, dictorumque Abbatum singulares personas a quibusvis excommunicatione

Abbatum vota pro unione suorum Monasteriorum.

Ereccio dictae Congregationis ad instar alterius Helveticae.

Es eximitur ab Ordinariorum jurisdictione.

Donatur facultate aggregandi alia Monasteria, & condendi Constitutiones.

Item Ducis Bavariae, qui & conveniuntur.

Clausula.

tionis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & poenis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & mature deliberatione, nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, omnia, & singula Monasteria Ordinis Sancti Benedicti in Civitate Ratisbonen., ac in Dominio praedicti Maximiliani Emmanuelis Ducis, & Principis Electoris respective existentia, in unum corpus unimus, & conjungimus, sicque unita, & conjuncta, ac alia Monasteria ejusdem Ordinis, illis, ut infra dicitur aggreganda, in novam Congregationem sub titulo Sanctorum Angelorum Custodum Bavariam nuncupandam ad instar Congregationis Helveticae dicti Ordinis, tenore praesentium perpetuo erigimus, & instituiamus. Ac ipsam novam Congregationem sic erectam, & institutam, ejusque Monasteria, & loca Regularia, illorumque Abbates, Monachos, & bona quaecumque ab omni jurisdictione, visitatione, correctione, & superioritate quorumcumque Ordinariorum, ita ut illi in novam Congregationem, Monasteria, loca regularia, eorumque Abbates, & Monachos hujusmodi aliquam jurisdictionem, vel superioritatem quovis praetextu, & ex quacumque causa habere, & exercere non possint) salvo tamen eisdem Ordinariis locorum, quoad Monasteria praedicta, quae eorum ordinariae jurisdictioni haecenus subiecta fuerunt, & in Libris Camerae Apostolicae descripta non sunt, jure confirmandi Abbates, & quoad omnia Monasteria, salvis aliis iuribus, eisdem vigore Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum competentibus (tanquam Sedis Apostolicae delegatis) harum serie eximimus, & liberamus. Praeterea eidem Congregationi sic de novo erectae, & institutae, alia quaecumque Monasteria dicti Ordinis in Dominio praefato consistentia, quae ipsi novae Congregationi aggregari voluerint, sive quorum Abbates, & Conventus, aggregationi hujusmodi consenserint (exceptis tamen si quae sint in dicto Dominio constituta, Monasteriis, Congregationi Salisburgensi, aut aliis quibuscumque Congregationibus canonice congregatis) sibi aggregandi, necnon pro bono regimine, & gubernio ipsius novae Congregationis in primo illius Capitulo generali Constitutiones, quae tamen nullam validitatem, aut robur assequantur, nisi postquam ab Apostolica Sede praedicta fuerint expresse confirmata, efformandi facultatem motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earundem tenore praesentium tribuimus, & impertimur.

§.2. Decernentes ipsas praesentes Literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod praefati Locorum Ordinarii, & alii quilibet in praemissis, seu eorum aliquid jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet pretendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, cuiuscumque status, gradus, ordinis, praerogativae, & dignitatis existant, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, aut cause propter quas eadem praesentes emanarint, adductae, verificate, & iustificatae non fuerint, vel ex alia qualibet etiam quantumvis legitima, juridica, pia, & privile-

giata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, limitari, modificari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari.

§.3. Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicae Sedis praefate Nuncios, aliove quolibet quacumque praerogativa, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum, cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariae Regula de jure quaesito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumvis Ecclesiarum, & Monasteriorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, & Monasteriis, illorumque respective Praesulibus, Abbatibus, Capitulis, Conventibus, & aliis personis quibuslibet, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, & in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, ac pluries, & quantumcumque vicibus iterum confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac exactissime, & accuratissime servatis, & specificatis respective habentibus.

habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem presentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quae ipsis presentibus haberetur, si forte exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Aug. MDCLXXXIV. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXLV.

Statuitur, ut Fratres Laici Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, in posterum non eligantur in Consultores.

Hujus Congregationis Regula confirmata fuit a Greg. XIV. Const. ed. 1591., Septemb. 21. P. 1., & deinde reformata a Clem. VIII. Const. ed. 1600., Decemb. 29. P. 9. Ab Alex. VII. Const. ed. 1662., Decemb. 6. P. 8. statutum fuit, Clericos praesertim esse Laicos omnibus in functionibus, & ab Innocent. XII. iidem Laici privati fuere voce activa, & passiva Const. ed. 1697., Aug. 20. P. 7.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Baptista Laagna Praefectus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, quod licet per quandam Constitutionem fel. rec. Gregorii XIV. Praedecessoris Nostri super confirmatione Instituti dictae Congregationis emanatam, ordinatum fuisset, ut eadem Congregatio per unum Praefectum Generalem, & quatuor Consultores idoneos, qui perpetui essent, hoc est ad sui vitam in suis Officiis respective durarent, regi deberet, nec ulla de Fratibus Laicis ipsius Congregationis ad officia Consultorum hujusmodi eligendis, seu assumendis in eadem Constitutione mentio facta fuisset, nihilominus per Constitutiones Congregationis praefatae subinde conditas, & a rec. mem. Clemente Papa VIII. Praedecessore pariter Nostro confirmatas, abrogata officiorum perpetuitate specialiter ordinatum fuit, ut ex quatuor Consultoribus praedictis duo Sacerdotes, & duo Fratres Laici eligerentur. Cum enim praecipuum dictae Congregationis Institutum sit Ministerium Spirituale curationis Animarum, quo ad Sacerdotes; Secundarium vero Ministerium, Misericordiae corporalis Infirmis impendendae, quod ad Fratres Laicos respective spectat; existimatum fuit conveniens esse, ut quandoquidem Congregatio praefata tunc temporis Nosocomiorum servitio, per Sacerdotes quidem quoad procuracionem salutis Animarum, per Fratres Laicos vero quoad curam corporalem Infirmorum, operam daret, dicti Fratres Laici, qui onus misericordiae corporalis, cum assistentia, & continua habitatione in Nosocomiis hu-

Juxta Constitutiones duo Laici esse debent Consultores.

jusmodi sustinebant, in partem regiminis, assumereatur. Verum quia tunc praevidebatur fieri posse, ut Sedes Apostolica ministerium inservendi cum continua habitatione in dictis Nosocomiis tolleretur, aut illud per Patronos, & Administratores eorumdem prohiberetur; ideo ordinatum, atque stabilitum fuit, ut in his casibus continuaretur Institutum inserviendi Infirmis cum assistentia diurna, & nocturna in Domibus privatorum, ac carceribus, & ubicumque opus foret. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Constitutiones quidem praedictae haec tenus servatae fuerint; servitium vero, & residentia in Nosocomiis hujusmodi omnino cessaverit, nec praeter Januense illum Nosocomium ad curam Religiosorum dictae Congregationis remanserit, ac proinde Fratres Laici, quibus onus misericordiae corporalis incumbere nullo modo praesent servitium, nisi associationem Sacerdotum, quibus secundum Institutum supra dictum praecipua cura assistendi moribundis, eorumque animarum salutem procurandi incumbit; Cumque iidem Fratres Laici ad gubernium praefatae Congregationis sint omnino inutiles, quippe qui rudes, & literarum imperiti aliena suffragia, & auctoritatem caeco obsequio, ut plurimum sequantur. Nobis propterea dictus Joannes Baptista Praefectus Generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causa novi Statuti.

Proces Praefecti Generalis.

§.1. Nos igitur ex commissi Nobis divinitus Pastoralis officii debito ad ea, quae recto ejusdem Congregationis gubernio conducibilia sunt favorabiliter intendentes, dictumque Joannem Baptistam specialis favore gratiae prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinatis, ut de cetero nullus Frater Laicus dictae Congregationis in Consultorem ipsius Congregationis eligatur, seu assumatur, sed quatuor Consultores Congregationis hujusmodi omnes ex Presbyteris expresse professis ejusdem Congregationis eligi, seu assumi debeant, auctoritate Apostolica tenore praesentium statuimus, & ordinamus.

Statutum praedictum.

§.2. Decernentes easdem praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§.3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictae Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & Licentis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet con-

cessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXXI. Augusti MDCLXXXIV. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CXLVI.

Confirmantur erectio, & Constitutiones Congregationis Presbyterorum, & Clericorum Sancti Josephi in Ecclesia S. Pantaleonis de Urbe.

Alia similes Congregationes approbate fuerunt ab hoc Pontifice Const. ed. 1693., Maji 20., P. 7., & Const. ed. 1690. Sept. 13., P. 9.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

EX injuncto Nobis divinitus Apostolicae servitutis munere ad ea, quae Christianae charitatis, atque pietatis opera ubique locorum, praesertim in hac Alma Urbe Nostra, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes assidue promanant modis congruis promoventur, favorabiliter intendentes, Congregationes Christifidelium in id ipsum laudabili studio incumbentes Apostolico favore prosequimur, & circa earum statum recte, atque ordine disponendum datae nobis a Domino potestatis pariter libenter interponimus, factisque pro illarum felici regimine, & gubernio Constitutiones Apostolicas muniminis praesidio constabilibus sicut omnibus mature perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, ac pietatis incrementum, & felicem progressum salubriter in Domino expedire arbitramur.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Presbyteri, seu Clerici Congregationis sub titulo S. Josephi in Ecclesia S. Pantaleonis de Urbe praefatae instituta, quod dudum fel. rec. Paulus Papa V. Praedecessor noster Confraternitatem, seu Congregationem sub titulo, seu denominatione Mortificationis in Oratorio Purificationis Beatae Mariae Virginis prope Ecclesiam S. Laurentii in Damaso de eadem Urbe sito, ad supplicationem tunc in humanis agentis Pauli Motte per quasdam suas in simili forma Brevis literas anno 1620. expeditas erexit, & subinde, rec. me. Innocentius Papa X. etiam Praedecessor Noster eandem Congregationem sub titulo, seu invocatione Sancti Josephi de novo erectam per quasdam suas pariter in forma Brevis literas anno 1649. emanatas in praefatam Ecclesiam Sancti Pantaleonis in Montibus de Urbe transtulit, ubi nonnulli Presbyteri ipsius Congregationis convivebant, sub quorum directione alii Confratres non conviventes ad obeunda spiritualia eorum exercitia conveniebant. Verum cum, dicti non conviventes Congregationem hujusmodi deseruissent, nec ad ullum exercitium a tri-

Species facti quod iterum describitur in sequenti Decreto.

Erecta fuit haec Congregatio sub titulo. Mortificationis, & deinde translata ad S. Ecclesiam sub invocatione S. Josephi.

ginta circiter annis convenirent; praefati Presbyteri conviventes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eosdem non conviventes, tanquam impedimentum Dei servitio praestantes, a dicta Congregatione removeri mandaremus, ipsisque Presbyteris Constitutiones pro felici eorum Congregationis gubernio edendi facultatem tribueremus. Cumque Nos supplicem libellum super hoc pro eorum parte Nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Notariorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanae Curiae Praelatorum super negotiis Visitationis Apostolicae Ecclesiarum, & locorum piorum dictae Urbis auctoritate Apostolica institutam remississemus; ab eadem Congregatione Cardinalium, & Praelatorum in Visitationem Ecclesiae S. Pantaleonis, & Congregationis S. Josephi praefatorum electus fuit dilectus filius noster Felix ejusdem S. R. E. Diaconus Cardinalis Rospiglosius nuncupatus, qui cum in actu Visitationis multas inordinationes tam in spiritualibus, quam in temporalibus ex illa conviventium unione enatas esse comperisset, praefatae Congregationi Cardinalium, & Praelatorum retulit sibi videri expedire, ut ad erectionem formalis Congregationis pro solis Presbyteris, & Clericis, qui conviverent, deveneretur, exclusis omnibus non conviventibus, quibus tamen praestaretur commoditas Oratorii, in quod ad spiritualia exercitia sub directione alicujus ex dictis Presbyteris conviventibus obeunda convenire valerent; utque Constitutiones, quas pro felici, prosperoque Congregationis conviventium hujusmodi regimine, & gubernio, a quondam Mariano Socino, dum vixit Presbytero Seculari Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii de Urbe jam firmatas, seu compilatas repererat, approbarentur. Porro eadem Congregatio Cardinalium, & Praelatorum, audita, & examinata Felicis Cardinalis relatione hujusmodi, auditis quoque pluries partibus tam in voce, quam in scriptis informantibus, ejusdem Felicis Cardinalis votum, sive sententiam hujusmodi per duo Decreta die 16. Septembris 1683., & die 13. Januarii proxime praeteriti respective emanata, approbavit, ipsorumque Decretorum executionem dilecto etiam filio Nostro Gaspari S. R. E. praefatae Presbytero Cardinali de Carpinco nuncupato, Nostro in Urbe praefata Vicario in spiritualibus generali commisit. Ipse vero Gaspar Cardinalis, & Vicarius, in vim Decretorum hujusmodi, praedictam Congregationem S. Josephi apud supradictam Ecclesiam S. Pantaleonis pro conviventibus, & non conviventibus jampridem, ut praefertur, erectam in Congregationem pro Sacerdotibus, & Clericis tantum in ipsa conviventibus restrinxit, & reduxit, & denuo quatenus opus esset erexit, & instituit, eosdemque conviventes nomine Congregationis hujusmodi corpus legitime constituere decrevit, exclusis omnibus non conviventibus a corpore ejusdem Congregationis, quibus tamen pro eorum exercitiis spiritualibus sub alicujus ex Presbyteris conviventibus directione peragendis, Oratorium assignavit, ac Constitutiones praedictas jam revisas approbavit, & confirmavit, & alias prout uberius continetur in ejusdem Gasparis Cardinalis Decreto desuper emanato, cui eadem Constitutiones de verbo ad verbum insertae sunt, tenoris, qui sequitur videlicet.

Ex voto Cardinalis. Visitationis excludendi erant a Congregatione Presbyteri non Conviventes, pro quibus eligendum Oratorium, & conviventium Constitutiones approbandae.

Commissarius fuit Card. Vicario executioni dicti Voti.

Fidem